

כ"ח מרחשון ה'תשע"ה 21.11.14

מגזין מס' 305

שבת פרשת תולדות/מברכים חודש כסלו

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

החייך כסנא

אין לי אשמים

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב כלב

הכח האמיתי שלנו כיהודים מתגלה רק כשאנחנו אותנטיים. רק כשאני משרת את האמת, משהו בי (מצד העצם שבי) יוצא מהמיצר והגבול של אנוכיותי הטבעית והופך להיות בעל כוחות אדירים. כי כשאני משרת את האמת ננסכים בי הכוחות של האמת. וכפתגם החסידי, לפיו שליח אמיתי אין לו מציאות משל עצמו אלא מציאות המשלח.

כשאדם מכוון עצמו בכיוון אחד, באופן שכביכול כל תאי גופו ונימי נפשו אומרים כיוון אחד, חדל הוא מלהיות מאוים. באשר כל נסיבות חייו הופכות למכלול אחד, מעין סדנא בה לש הוא את משמעות חייו כאן ועכשיו, תוך התמודדות עם עצמו, לא עם אחרים.

זהו שמבואר בחסידות, אשר מאבקו של איש האמת על חירותו אינו מול אחרים. כי מונח אצלו בפשיטות שהבעיות אינן בחוץ, ובמילא זוכה הוא גם לחוש כי באמת – אין לו אשמים. אצל אדם כזה, כדוגמת הכלי המכוון, מתחדדת היכולת הנפשית לדעת מה הוא באמת רוצה.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 20:30 בדיוק במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:00) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

שבת בראשית מברכים חודש כסלו

בשבת שלפני ראש חודש, מודיעים בבית הכנסת ברוב עם אודות היום, השעה והרגע המדויק בו חל מולד הלבנה ובאיזה יום יחול ראש החודש. בשבת זו, פרשת 'תולדות', מכריזים: המולד (היה ב) שבת קודש, שעה תשע בבוקר, 46 דקות ו-17 חלקים. ראש חודש כסלו ביום ראשון הבא עלינו לטובה. לאחר מכן, בעומדו עם ספר התורה בידי, מברך שליח הציבור את נוסח ברכת החודש, ומייחל עם הציבור כולו שהחודש הבא עלינו לטובה יהיה מבורך בגשמיות וברוחניות.

אמירת תהילים בציבור

כתוב בפתק: על כמה יהודים פעלת שישתדלו לומר את כל התהילים בשבת מברכים?"

מתברכים כל הימים

כידוע, מן השבת, יום המנוחה וההתעלות, מתברכים כל ימות השבוע - הן הימים שלפניה והן אלה שלאחריה. הימים שקודם השבת הינם ימי הכנה לשבת, ועל הימים שלאחריה נמשכת השראתה. אמנם בשבת זו, בה מברכים החודש, נוספת מעלה יתירה - ממנה מתברך ראש החודש (הכולל את כל ימות החודש הבאים עלינו לטובה), על מועדיו והימים המיוחדים שבו.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית נוהגים להתוועד, שבת אחים גם יחד, כדי להכין ולעורר עצמנו להכנס לימי החודש הבא בשמחה ובטוב לבב מתוך הוספה בענייני נר מצוה ותורה אור.

בשבת זו, השכם בבוקר, מתקבצים בבית הכנסת לאמירת כל ספר תהילים בציבור. אחרי אמירת התהילים יאמר 'קדיש יתום' מי שהוריו אינם בין החיים. ואם יש אזכרה או אבל ('חיוב') - יאמרו קדיש אחר כל ספר, ויאמרו תחילה ה'יהי רצון' המיוחד שאחרי כל ספר וספר. אחרי כן נוהגים ללמוד מאמר חסידות שיהיה מובן לכל, ולאחר הלימוד מתפללים תפילת שחרית.

אודות אמירת תהילים בציבור בשבת מברכים אמר אדמו"ר הרי"צ: "דבר אמירת תהילים האמור, אינו שייך לאיזה נוסח... ומצד אהבת ישראל... עלינו להשתדל בכל מיני השתדלות, אשר יוקבע בכל הבתי כנסיות באיזה נוסח שיהיה".

והוסיף על כך הרבי מליובאוויטש, נשיא דורנו: "כשיבוא משיח, לא יידע שום 'קונצים' אלא ידרוש...

להלן הימים המיוחדים בחודש כסלו, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

א' כסלו – ביום זה (בשנת תשל"ח) יצא הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו לביתו, לאחר שטופל במשרדו ע"י טובי הרופאים וכבר התאושש מסדרת התקפי לב קשים שעבר בשמיני עצרת. שמחת החסידים על החלמת הרבי, שהיתה בשעתה שמחה גדולה כשלעצמה, הלכה והתעצמה עם חלוף השנים. ומדי שנה, ביום זה, גברה השמחה בקרב כלל מחבבי תורת ומורשת ישראל, לנוכח המשך זריחת אורו הגדול של הרבי על פני כ-15 שנות עבודה נוספות. כמעין המתגבר, המשיך הרבי להאיר את העולם בתנופת הפצה אדירה וחסרת תקדים בפעולותיו לפרסום וחיזוק היהדות בכלל והחסידות בפרט. זכה דורנו ונתברך אשר גם בימינו נמשכת ומתרחבת ביתר שאת וביתר עוז השפעתו של הרבי על ידי ריבוי עצום של לומדים המעיינים בדברי תורתו שבמאמריו, שיחותיו ואגרות קודש שכתב, המהווים עבורם ועבור סביבתם מזון רוחני חי ורב עוצמה הפועל ישועות בקרב הארץ. צבא שלוחי הרבי, שמספרם הולך וגדל מידי שנה בשנה, מקימים בהשראתו בתי חב"ד בכל רחבי ארץ הקודש ובכל פינות וקצווי תבל. מרכזי יהדות אלה משמשים מוקד משיכה ליהודים רבים המוצאים בהם אורה נינוחה

ספוגה בניחוח 'רוח ישראל סבא' – בית חם לכל יהודי באשר הוא מבלי הבט על מעמדו ומצבו בגשמיות או ברוחניות.

ט' כסלו – יום הולדתו והסתלקותו של האדמו"ר האמצעי (דור שני בשושלת אדמו"רי חב"ד, בנו של בעל התניא).

י' כסלו – חג גאולתו של אדמו"ר האמצעי בצאתו מן המאסר.

י"ד כסלו – יום נשואי הרבי מליובאוויטש לרבנית הצדקנית **חיה מושקא** (בתו של האדמו"ר הקודם, הרבי הרי"צ). באחת משיחותיו אמר הרבי "היום הזה קישר אותי אתכם החסידים".

י"ט כסלו – יום הסתלקות הרב המגיד ממעזריטש (תלמידו וממשיך דרכו של הבעל שם טוב ורבו של בעל התניא).

י"ט-כ' כסלו – 'חג החגים' ו'ראש השנה לחסידות', הוא חג גאולתו של אדמו"ר הזקן בעל התניא בצאתו מן המאסר.

כ"ה כסלו – חג החנוכה, ניצחון האור על החושך, בימים בהם ובזמן הזה.

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!
4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

הסיפור השבועי

פשיטות תמימה ממתיקה דינים

יהודי אחד הכפרים שבסביבות מז'יבוז' נתקפו חרדה: שוטר הכפר, איש מרושע, אכזר ושונא יהודים מובהק, עמד לעלות בדרגה ולהתמנות לשר הממונה על כל ענייני המחוז. גם בעודו שוטר מן השורה התנכל להם בכל דרך אפשרית, ומה יהיה כשיתמנה לשר המחוז?

שיגרו היהודים משלחת נכבדה אל הבעש"ט, וביקשו ממנו להתפלל למען ישועתם. הקשיב להם הבעש"ט ותוגה נשקפה מעיניו. "רואה אני כי שרו של עשיו מסייע לשוטר הזה, ואין בכוחי לבטל את הגזרה", אמר להם. מאוכזבים וחרדים חזרו חברי המשלחת לכפרם.

ואולם תושבי הכפר, איכרים עובדי אדמה פשוטים ברובם, סירבו להשלים עם תשובת הבעש"ט. "מה זאת אומרת 'שרו של עשיו מסייע לשוטר'?!", תהו בתמימות גמורה, "יתייצב הבעש"ט מול אותו מלאך חבלה, יילחם בו ויגבר עליו!". בחרו אפוא האיכרים נציגים מקרבם ויצאו בעצמם למז'יבוז'.

תום הלב הכובש של האיכרים הפשוטים, ודבריהם היוצאים מן הלב, העלו חיוך על שפתי הבעש"ט. וכשהבעש"ט מחיך, נראה כי גם בשמים נמתקים הדינים. "אמנם שרו של עשיו עומד לימין השוטר המתעלל, אך גם לנו יש מליצי יושר", אמר הבעש"ט והוסיף: "שובו לבתיכם ונראה איך ייפול דבר".

ימים אחדים לאחר מכן התקיים במז'יבוז' יריד גדול, שאליו הגיעו סוחרים מכל כפרי הסביבה. בבוקר אותו יום, לאחר תום תפילת שחרית, הזמין הבעש"ט את תלמידיו לצאת עמו לביקור ביריד. "אליהו הנביא משוטט בארץ, בכל פעם בלבוש אחר. לפעמים הוא מגיע ליריד כשהוא מחופש לאיכר פשוט. אם זוכים, אפשר לראותו

אז", הטעים הבעש"ט. "לכבודו אלבש את בגדי השבת שלי", הוסיף כעבור רגע.

לבוש בגדי שבת ועל ראשו השטריימל, יצא הבעש"ט בראש תלמידיו לעבר היריד. בעודם צועדים בדרך, וכבר הגיעו אל הבעש"ט בריצה כמה אנשים מבוהלים. "השוטר המנוול מהכפר הסמוך רוכב ביריד על סוס כמו מלך עריץ, ומצליף לכל עבר במגלב העור שבידו!", סיפרו.

"נראה כי העלאתו הצפויה בדרגה סחררה את ראשו, ועל כן הוא כבר מתנהג מעתה כאילו היה שר המחוז כולו", ניסה מישוהו לנמק את פשר הופעת הרשע ביריד.

הרגיעם הבעש"ט והמשיך בדרכו אל היריד. הופעתו של הבעש"ט ביריד הסבה אליה תשומת לב רבה. הבעש"ט עצר ובירך לשלום כל אדם שפגש. ושוב חזרו התלונות על השוטר המצליף והמתעלל, כאשר הכול מצפים לנס שיחולל הבעש"ט. אך הבעש"ט כמו התעלם מהדברים, הוסיף לפסוע בין הדוכנים ולהחליף מילות ברכה עם כל סוחר וסוחר. גם הסוחרים הגויים כיבדו את הבעש"ט ובירכוהו לשלום.

בשלב מסוים החל הבעש"ט לספר סיפורים וסביבו התקבץ קהל. דבריו של הבעש"ט, המתובלים בפסוקים ובדברי חיזוק ועידוד, כבשו את לב השומעים, ואט אט גדל מעגל הסובבים אותו.

לפתע נשמע קול שעטת פרסות סוס, וצרחות של כאב ובהלה עלו מן הקהל. רכוב על סוסו פרץ השוטר לתוך מעגל האנשים שהקיף את הבעש"ט. במגלבו הצליף לכל עבר ופצע אנשים תמימים. "יהודים ארורים!", סינן בחמת זעם.

לפתע התייצב מול הבעש"ט, הדור הצורה. היסוס קל

שר המחוז. אפשר לצפות כי ביטול הקידום ינחית מכה קשה על גאוותו ויהירותו, והתעללותו ביהודי הכפר תפחת במידה ניכרת". שמחו האנשים על הבשורה הטובה והודו על כך לה'.

המשיך הבעש"ט ואמר: "הבוקר, כשראיתי את התנהגותו הגסה והאכזרית של השוטר, נשאתי בלבי תפילה לקב"ה וכך אמרתי – 'ריבונו של עולם, רואה אני כי נגזר על שוטר זה שיעלה לגדולה. ואולם ראה כיצד הוא נוהג כבר עתה כשר וכמלך עריץ... להיכן יטפס עוד ויעלה?!'. באותה שעה התערבה מידת חסד במידת הדין וטענתי נתקבלה בשמים".

הבעש"ט השתתק לרגע והוסיף: "ראו אפוא כי רשע זה קיפח את גדולתו בגלל גאוותו. זהו שאמר החכם מכל אדם: 'גאוות אדם – תשפילנו'".

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

ניכר בעיניו בטרם הניף את מגלבו שוב והנחיתו, לחרדתם כל הנוכחים, על ראשו של הבעש"ט. למרבה המזל פגע המגלב בשטריימל השבתי בלבד.

השוטר הוסיף לדהור הלאה, והבעש"ט נותר לעמוד רגוע על מקומו. "בואו לביתי בערב ונעשה לנו סעודה קטנה", הזמין הבעש"ט את הסוחרים והאיכרים שהקיפו אותו, המומים עדיין מן החוויה המצמררת שחוו זה עתה. לעת ערב התקבץ בבית הבעש"ט קהל רב מבאי היריד. השולחן היה ערוך בכל טוב, והבעש"ט דחק בנוכחים לברך ולטעום מהמאכלים. בירכו האנשים 'בורא מיני מזונות', 'שהכול נהיה בדברו' וכיוצא בזה. כל אותה השעה זהרו פני הבעש"ט באור מיוחד.

לאחר שהטיבו הנאספים את לבם במאכל ובמשקה, פנה אליהם הבעש"ט ואמר: "הריני רוצה לבשר לכם כי בחסדי שמים בטלה הגזרה, והשוטר המרושע לא יקודם לתפקיד

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב – נגלה) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה – נסתר). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת תולדות

ולאום מלאום יאמץ

שנים רבות חולפות מאז נישואי יצחק ורבקה ועדיין לא זכו הם לילדים. יצחק, שהגיע כבר לגיל העמידה, מתפלל על כך מעומק לבו והקב"ה שומע לתפלתו ופוקד את רבקה. במהלך הריונה חשה רבקה כי משהו בלתי רגיל מתחולל בבטנה: טלטלות עזות של סימני חיים סוערים מתרוצצים בקרבה. היא מחליטה לברר את משמעות הדבר והולכת לבית המדרש של שם. שם בן נח מגלה לה ברוח הקודש כי בבטנה תאומים שמהם ייצאו שני לאומים אשר יתעמתו ביניהם במהלך כל הדורות, ותחושותיה בעת ההיריון מבשרות על מאבקם שיחל עם לידתם. ראשון יוצא תינוק מרובה שיער ואדמוני, ונקרא שמו עשו. אחריו, אוחז בעקבו, יוצא אחיו ונקרא שמו יעקב. יצחק בן שישים שנה בלידתם.

התאומים גדלים, ועד מהירה ניתן להבחין בהבדלים תהומיים באישיותם, ממש מן הקצה אל הקצה. עשו – ערמומי, חמדן וגס רוח, ואילו יעקב – עדין, ישר דרך וירא שמים. יצחק, מאמין בלבו כי בתוככי עשו הגס והאלים שוכנת נשמה גדולה, על כן הוא מקרבו מתוך תקווה כי ברבות הימים יופנו יכולותיו העצומות לטובה. ואילו רבקה, היא מעדיפה את יושרו ותמימותו של בנה יעקב.

יום אחד, חוזר עשו הצייד עייף ורעב ממעלליו בשדה, פוגש את יעקב הלמדן עוסק בהכנת נזיד עדשים.

ברעבונו הגדול מבקש עשו מיעקב שילעיטו מן התבשיל המהביל. יעקב מציע לאחיו עסקה: מוכן הוא למכור לו את נזיד העדשים תמורת זכות הבכורה של עשו שהיתה שמורה לו עד עתה. עשו, שבז לענין הבכורה, קל בעיניו לוותר עליה והוא ממחר למכור בשבועה את בכורתו בעבור תבשיל העדשים.

יצחק בגרר שבארץ פלישתים

בשל רעב כבד הפוקד את ארץ כנען (ישראל), יוצא יצחק למצרים. בדרכו נגלה אליו ה' ואוסר עליו לרדת מצרימה (משעלה על המזבח כ'עולה תמימה' בנסיון העקדה נאסרה עליו היציאה מן הארץ). הקב"ה מברכו ומבטיחו כי בו ובזרעו, שירבה ככוכבי השמים, תקויים השבועה האלוקית לאברהם אביו אודות ירושת הארץ. יצחק קובע את מושבו בעיר גרר. לשאלת הפלישתים אנשי המקום מי היא האשה שאיתו, נוקט הוא בדרך שבה נקט אביו אברהם ומשיב כי אחותו היא.

אבימלך מלך גרר עוקב מחלונו אחר זוג המתיישבים החדשים ומתרשם על פי התנהגותם כי אינם אח ואחות כי אם בעל ואשתו. נרעש, קורא הוא ליצחק ומתרעם כנגדו על שהכשילם, והרי כמעט הביא הדבר לחיזורים אסורים אחרי אשת איש. יצחק משיבו כי עשה זאת בשל חששו לחייו.

אבימלך מצוה את כל עמו שאיש בל יעז לגעת ביצחק ובאשתו, והעובר על הצו המלכותי מות יומת.

קנאה והתנכלות

יצחק הופך תושב קבע בגרר בירת ארץ פלשתים ועוסק בחפירת בארות מים בסביבות המקום. ברכת ה' מלווה אותו והוא מתעשר מאוד. הפלישתים תושבי המקום מפגינים מורת רוח גוברת והולכת לנוכח התעצמותו של יצחק, ואבימלך שחושש מהפרת השקט בממלכתו מבקשו כי ילך מעימם. יצחק נענה לבקשתו. הוא מתרחק מן האזורים המיושבים וחונה בנחל גרר. אלא שקנאת הפלשתים אינה שוככת ואף מתעצמת לנוכח הצלחותיו, ובפרט כשחופר הוא מחדש את הבארות שחפר אברהם וסתמום הפלישתים. עתה כבר פורצות מריבות של ממש בין רועי גרר לרועי יצחק על הבארות 'עשק' ו'שטנה'. וכך נמשך הדבר עד אשר חופר יצחק באר נוספת, עליה לא נתעוררה מחלוקת, ושמה 'רחובות'.

יצחק ואבימלך מתפייסים

יצחק יוצא מנחל גרר ומתיישב בבאר שבע. בשנת הלילה נגלה אליו הקב"ה ומבטיחו כי יגן עליו ויברכהו בריבוי צאצאים בעבור אברהם אביו. דברי ה' ממלאים את יצחק בתחושת בטחון והוא מקים במקום מזבח ומוסיף לחפור בארות.

בראות אבימלך כי ברכת ה' מלווה את יצחק בכל אשר יפנה, מבין הוא כי אופן יציאת יצחק ממקומם על רקע קנאת הפלשתים היתה טעות גדולה. על כן יוצא הוא אליו בראש פמליה מכובדת לכרות עמו ברית של פיוס ושלום. בסעודה שיצחק מכין לכבודו מעלה הוא בפני אבימלך טענות קשות על התנכלות הפלשתים אליו, אך גם מתרצה לבקשתו. למחרת כורת הוא עימו ברית ומשלח לגרר בשלום. בינתיים נודע ליצחק כי נתגלו מים בבאר שחפר במקום, והוא קורא לסביבת הבאר על שם שבועת הברית – באר שבע.

גם עשו נושא נשים

בהגיעו לגיל ארבעים מחליט עשו לשאת שתי נשים – יהודית ובשמת מבנות חת. הוא עושה זאת כדי ליצור לעצמו דימוי חיובי של איש משפחה ההולך בדרך אביו, שהרי יצחק נישא גם הוא בגיל ארבעים. כל ימיו נהג עשו לבלות זמנו ברדיפת נשים נשואות ועינויין, ועתה, לאחר שנישא, מוסיפות גם נשותיו עוגמת נפש רבה ליצחק ולרבה בשל ריח הקטורת של עבודתן הזרה.

יעקב נוטל את ברכת עשו

בהגיעו לשנתו ה-123 כבר כהות עיני יצחק. ובאשר לא פסה תקוותו לראות קודם מותו את עשו בנו חוזר בתשובה, קורא יצחק לעשו ומבקשו לצוד ציד, ממנו יכין בעבורו מטעמים כאשר אהב למען יברכו בטרם ימות. רבקה שומעת את הדברים וקוראת לבנה האהוב יעקב. היא מבקשת ממנו למהר ולהקדים את עשו אחיו שעסוק במסע הציד, ושירד אל הצאן להביא לה שני גדיי עיזים כדי שתכין מהם מטעמים, אותם יגיש לאביו על מנת שיברכו לפני מותו.

יעקב יושב האהלים התם והישר חושש פן ימשו אביו, אולי יגלה ויחשוף את התרמית ויקללו תחת לברכו. אך אמו הצדקת דוחקת בו לעשות כמצוותה, באומרה כי נוטלת היא את האחריות על עצמה. כדי להסוות זהותו היא מלבישתו בבגדי עשו (לכסות על השוני שבין יעקב עדין הנפש לעשו הגברתן והשעיר) ושולחת בידו את הלחם והמטעמים שעשתה אל אביו הזקן.

יעקב נכנס אל אביו לבוש בבגדי עשו ומשתדל שלא לומר שקר בוטה. יצחק, שכבר כהו עיניו מזוקן, אינו יכול לזהותו. אולם בחליפת הדברים ביניהם שומע הוא להפתעתו את איזכור שם ה' הנשמע כביכול מפיו של "עשו". הוא ממשש את יעקב המלוכלך בבגדי עשו ואומר בפליאה: "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו".

לפי שעה צאצאי עשו להשיב לעצמם את שליטתם.
עשו המאוכזב והחש עצמו מושפל, מתמלא בכעס
ומשטמה על אחיו. הוא גומר בלבו להורגו, אך מחליט כי
יעקב נקמתו עד לאחר מות אביהם.

יעקב בורח מעשו לפדן ארם

כאשר נודע לרבקה ברוח הקודש זממו של עשו להרוג
את בנה הקטן, דוחקת היא ביעקב לברוח אל לבן אחיה
בפדן ארם. בה בעת היא פונה אל יצחק ומתלוננת אודות
הסבל הרב שגורמות לה נשות עשו, ובתוך כך מעלה היא
את חששה שמא ינשא גם יעקב לאחת מבנות הארץ.
יצחק קורא ליעקב ומצווהו לילך לפדן ארם, שם יוכל
להשתדך עם אחת מבנות לבן בן בתואל אחי רבקה. קודם
צאתו מברכו יצחק בשנית אשר בו ובזרעו תתקיים ברכת
אברהם. יעקב יוצא לדרכו לפדן ארם

מרשעת נוספת לעשו

כשמוע עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו, נושא
הוא לאשה את מחלת בת ישמעאל בן אברהם מבנות
המשפחה. אלא שאין עולה בדעת רשע זה לגרש את
נשותיו – יהודית ובשמת – אף כי מבנות כנען הן.

יצחק אוכל מהמטעמים ונושק לבנו. עתה בהריחו את
ריח בגדי עשו, נחה דעתו והוא אומר לו אשר ריח בגדיו
כריח גן עדן. לאחר מכן מעניק הוא לו את הברכות
שהועיד לעשו: שפע כלכלי וכניעת העמים תחתיו כולל
שליטה על צאצאי אחיו, וכל מי שיברכו יהיה מבורך,
ואשר יקללו יהיה ארור.

יעקב יוצא מעל פני אביו, והנה מגיע עשו ובידיו
המטעמים שהכין. הוא מציג עצמו בפני אביו ויצחק נחרד
חרדה גדולה... מן השמים הנחוהו להעניק את ברכתו
העיקרית לבנו יעקב, וגם ברוך יהיה.

עשו מבין לפתע כי שוב רימהו יעקב – לאחר שנטל את
בכורתו ממנו – נטל הפעם גם את ברכתו. הוא מתפרץ
בזעקות שבר ומבקש מאביו שיברכו גם הוא. יצחק מודיעו
אשר כיון שכבר ברך את יעקב כי יהיה אדונו, הרי מעתה
כל ברכותיו של העבד שייכות ממילא לאדונו. עשו בוכה
בכי מר ומוסיף ותובע ברכה לעצמו. ברחמיו עליו מפצהו
יצחק בברכת תנחומים: שפע כלכלי ותעוזה וכשרון
לניהול מלחמות. וכל אימת שירדו צאצאי יעקב ירידה
רוחנית ויפנו את ערפם ליראת השמים שבקרבתם, יוכלו

The screenshot shows the homepage of the Tanya Aor website. At the top, there is a navigation bar with links in Hebrew. Below it is a large video player featuring a man with a beard. To the right of the video is a calendar for the month of Tishrei. Below the video player is a grid of nine featured articles, each with a thumbnail image and a title. To the right of the grid is a QR code. At the bottom of the page, there is a section for 'Recent Articles' and a 'Contact Us' button.

התחדשנו!
בואו לבקר
באתר המשודרג
Www.tanyaor.com

החתונה היהודית הראשונה

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

שמירה לפני הנישואין

כריח שדה אשר בירכו ה'

זה ענינה של השמירה שאדם נזקק לה לפני הנישואין. יש שמירה שלאחר הנישואין, אולם זו שמירה של כבוד, שהחתן והכלה לא ילכו בלא ליווי. קודם הנישואין נדרשת שמירה מסוג אחר – שמירה מפני מציאות של רע.

דוקא השמירה הזאת, שמעלה את האדם לדרגה עילאית שאינה סובלת מציאות של רע, מביאה את הברכה הגדולה של הנישואין, עד ל"בניין עדי עד", ועד כפי שאומרים בברכות הנישואין – "שמח תשמח רעים האהובים, כשמחך יצירך בגן עדן מקדם".

על יסודות ההלכה

גם גיל הנישואין של יצחק נושא בחובו הוראה. יצחק התחתן בהיותו בן ארבעים שנה. הגיל הזה מסמל שלמות בהבנה, כפי שאומרים חז"ל שלאחר ארבעים שנה אדם עומד על דעתו של רבו. וכך גם יהודי צריך להגיע לשלמות של הבנה בתורה לקראת נישואיו.

דבר זה מסביר את ההוראה שהורו רבותינו נשיאנו, שקודם הנישואין יש להשתדל לקבל סמיכה להוראה. קודם שאדם בונה בית בישראל, עליו לבנות בית בתורה, ובית אמיתי ומוצק הוא דוקא ההוראה – דבר ה' זו הלכה. בלימוד סברות ופלפולים יכולות להיות תזוזות לכאן ולכאן, אולם פסק הלכה הוא נצחי לעולם ועד. היסוד שעליו מעמידים בית יהודי הוא לימוד ההוראה – הלכות התורה. עלידי כך בונים בית אמיתי, "בניין עדי עד", ומקימים דור ישרים מבורך.

כאשר נכנס יעקב והגיש ליצחק אביו את המטעמים שהכין לו, אומר יצחק אבינו: "ראה ריח בני כריח שדה אשר בירכו ה'". מפרשים חז"ל, שבדבריו על "ריח שדה" התכוון יצחק לריח גן עדן, שכן בכניסתו של יעקב אבינו נכנס עמו ריח גן עדן.

מניין ידע יצחק את ריחו של גן עדן? נאמר בספרים, שהוא עצמו בילה שלוש שנים בגן עדן. לאחר העקדה המתין יצחק שלוש שנים עד שרבה נעשתה בת שלוש והייתה ראויה להינשא לו, ואת השנים הללו בילה בגן עדן.

כך מפרשים חז"ל את הפסוק "ויצא יצחק לשוח בשדה", שנאמר כאשר אליעזר שב מארם נהריים עם רבקה. שואלים חז"ל: "מהיכן יצא?", ומשיבים: "מגן עדן". כלומר, יצחק אבינו, קודם נישואיו, בילה בגן עדן ורק אחר כך יצא להקים בית בישראל.

איך מקימים בית

נישואי יצחק ורבקה הם החתונה היהודית הראשונה המסופרת בתורה. ומאחר ש"מעשי אבות סימן לבנים", הרי מכאן אפשר ללמוד הוראה איך צריך להיות הסדר בשעה שעומדים להקים בית בישראל.

בתקופה שלפני הנישואין צריך יהודי להיכנס ל'גן עדן'. ענינו של גן עדן, שאין בו כלל מציאות של רע. בעולם הזה, וגם בעולמות העליונים שלמטה מגן עדן, יש מציאות של רע, אולם בגן עדן אין כלל מציאות של רע. וזה מה שאומרים ליהודי – לפני הנישואין עליך להימצא במצב שבו אין שום מקום למציאות של רע.

(מעובד מתוך הספר שולחן שבת')

על פי 'לקוטי שיחות' כרך א')

חסידות על הפרשה תולדות

שליחי הרבי מאירים חשכת הגלות וישלח יצחק את יעקב (כח,ה)

"וישלח יצחק" – הרבי הריי"צ הודיע, שהשליחות של כל יהודי בדורנו היא הפצת תורה ויהדות ומעיינות החסידות. לשם כך יש לצאת מ'באר שבע' וללכת 'לחרן'. יש להגיע לכל יהודי באשר הוא שם, ויש מי שזכו ונבחרו להיות שלוחי הרבי בפועל. שלוחים אלו פרוסים בכל קצווי תבל, והם מסורים להפצת התורה והיהדות באופן של מוסיף והולך ואור. עבודה זו משמשת משקל נגד להתגברות חשכת הגלות.

(ספר-השיחות' תנש"א, חלק א', עמ' 148)

לגלות אלוקות בתחתונים וישלח יצחק את יעקב (כח,ה)

יצחק – מלשון צחוק ותענוג, רומז לתענוג העליון, ש"נתאוה הקב"ה להיות לו יתברך דירה בתחתונים... שכך עלה ברצונו יתברך, להיות נחת רוח לפניו יתברך, כד אתכפיא סטרא אחרא ואתהפך חשוכא לנהורא" (שעה שנכנעת הסטרא אחרא ומתהפך החושך לאור). כדי להביא לפועל תענוג זה, נעשה הענין דשליחות יעקב, י' עקב, דהיינו ירדת והשתלשלות אלוקות (י' – בחינת 'חכמה' בה מלובש אור אין סוף ברוך הוא) עד 'לתחתונים', בחינת עקב.

(ספר-השיחות תשמ"ח, חלק א, עמ' 120)

נפש אלוקית ונפש בהמית

ויצא הראשון... ויקראו שמו עשו. ואחרי כן יצא אחיו, וידו אוחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב (כה,כה-כו)

"עשו" – מסמל את הנפש הבהמית והיצר הרע. לכן יצא ראשון, כי הוא בא לאדם קודם היצר הטוב.
"יעקב" – מסמל את הנפש האלוקית והיצר הטוב. והוא איש תם מלשון שלימות, כי אפילו בשעה שאדם עובר עבירה, נשארת עצם הנפש האלוקית שלימה בדבקוּתָהּ בה'.

"וידו אוחזת בעקב עשו" – ירדת הנפש האלוקית למטה היא כדי לתקן את הגוף ואת הנפש הבהמית.

(ליקוטי-שיחות', כרך ה, עמ' 416)

עם עיקש תתפתל

בא אחיך במרמה ויקח ברכתך (כז,לה)

מדוע לקח יעקב את הברכות במרמה דוקא?
נפילת הניצוצות דקדושה לתוך הקליפות היתה בדרך ערמה כדכתיב (בראשית ב) "והנחש היה ערום", שרימה את אדם וחוה, וחטא עץ הדעת גרם כידוע לירידת ונפילת הניצוצות. לכן גם הבירור וההעלאה של הניצוצות צריכים להיות בדרך של מרמה, כנאמר (תהילים יח), "עם עיקש תתפתל".
והבירור נעשה על ידי יעקב, שהוא בדוגמת אדם הראשון, כמאמר רז"ל (בבא בתרא נח) "שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון".

(ספר המאמרים' תש"ג, עמ' 187)

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר ה'תש"א

עודה ראשונה לנפשו

YouTube f

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות

שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון חורף)
17:16	16:02	י-ם
17:17	16:16	ת"א
17:15	16:06	חיפה
17:19	16:20	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון